

Full diocesà

5 de juliol del 2020

p5 —El curset d'estiu de la diòcesi serà «online»

p6 —Tres noves invocacions del rosari

12 de juliol, Jornada Missionera del bisbat de Vic

Ajuda a Ruanda pels efectes del Covid-9

50 anys de la parròquia de Ruli

«Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar»

Diumenge XIV durant l'any / Cicle A

Lectura de la profecia de Zacaries

El Senyor diu: «Alegra't, ciutat de Sió. Aclama, ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera. Bandejarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran Riu fins a l'extrem del país.»

(9,9-10.13,1)

Salm responsorial

Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.
(Salm 144)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'Esperit, perquè l'esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Per tant, germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moriríeu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

(8,9.11-13)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment, no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que jo soc benèvol i humil de cor, i

trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera.»

(11,25-30)

«I si habita en
vosaltres l'esperit
d'aquell que va
ressuscitar Jesús
d'entre els morts,
també, gràcies al
seu esperit, que
habita en vosaltres,
aquell que va
ressuscitar el Crist
d'entre els morts
donarà la vida als
vostres cossos
mortals»

Accepteu el meu jou

Joan Mir Tubau, prev.

En temps de Jesús hi havia persones senzilles, humils, religioses, que volien complir la llei de Moisès. Tanmateix, els «savis i entesos», els mestres de la Llei, que eren els intèrprets oficials dels mandats de Moisès, havien complicat tant la religió jueva que havien reunit fins a 613 manaments. Era difícil, doncs, per a tota aquesta gent saber què calia fer per a plaure a Déu.

Una cosa semblant pot haver passat entre nosaltres. De vegades, tirant massa pel dret, diem, sense precisar, que la gent s'ha allunyat de la fe i de l'Església, com si la culpa fos sols de la gent. Seria evangèlic també preguntar-nos per què passa això i quina responsabilitat hi tenim cada un de nosaltres. Aquest problema, que crea neguit en molts cristians, el Concili Provincial Tarraconense (1995) el va saber captar perfectament i el sabé expressar encara millor: «El Concili se sent interpel·lat pel distanciament mutu entre l'Església i molts homes i dones del nostre país, tant si es tracta d'indiferents com de practicants habituals.» Fixem-nos-hi bé: el Concili parla de distanciament mutu. Per tant, la responsabilitat —que n'hi ha— és compartida per un cantó i per l'altre.

¿I si fos que, amb el pas dels anys i sense cap mala intenció, la nostra manera de viure i transmetre la fe s'hagués anat embolcallant d'una crosta tan opaca i densa que impedeix de veure l'essencial? Pensem-hi, amb calma. Som cridats a acceptar el jou suau de Jesús, i no pas les càrregues pesades que vénen dels homes.

La imatge

En la relació pare-fill hi ressona una intimitat afectuosa, com també una manera de fer, quan el pare ensenya l'ofici al fill i aquest continua l'obra tal com ho ha après del pare.

Els oients estan avesats a complir els preceptes dels mestres i viuen afeixugats per no deixar-se'n cap; altrament els tindrien per pecadors. Jesús, en canvi, els parla d'un jou suau i d'una càrrega lleugera.

Pare i fill (1976). Lutz Baar

Agenda

Lit. hores: Setmana II

6 dilluns

Santa Maria Goretti
Sant Isaïes
Sant Ròmul
Os 2,16.17b-18.21-22/Salm 144/
Mt 9,18-26

7 dimarts

Sant Ot
Sant Fermí
Os 8,4-7.11-13/Salm 113/
Mt 9,32-38

8 dimecres

Sant Procopi
Beat Eugeni III
Os 10,1-3.7-8.12/Salm 104/
Mt 10,1-7

9 dijous

Sant Agustí Zhao Rong i companys
màrtirs
Os 11,1-4.8c-9/Salm 79/
Mt 10,7-15

10 divendres

Sant Cristòfol
Os 14,2-10/Salm 50/Mt 10,16-23

11 dissabte

Sant Benet
Santa Olga
Pr 2,1-9/Salm 33/Mt 19,27-29

12 diumenge XV de durant l'any / Cicle A

Jornada missionera per Ruanda
Is 55,10-11/Salm 64/Rm 8,18-23/
Mt 13,1-23

Es compleixen 50 anys de la fundació de la parròquia de Ruli

Josep Maria Pujol, prev.

El maig es complien cinquanta anys de la fundació de la parròquia de Ruli (Ruanda), fet que recordem en la Jornada Missionera de diumenge vinent, tot i que les commemoracions oficials han quedat ajornades.

El grup dels primers sacerdots de Vic que van anar a col·laborar amb l'Església de Ruanda, al centre de l'Àfrica, l'any 1965, foren sis. El bisbe Perraudin els va confiar una parròquia molt extensa, tota la regió del Bumbogo, a uns 30 km al nord de Kigali, la capital.

En aquells moments, totes les parròquies eren molt grans, en territori i en habitants; per això, a mesura que anava creixent el nombre dels batejats, necessitaven obrir noves parròquies. La de Rwankuba, que era la confiada al preveres catalans, en aquells moments comprenia cinc grans centrals: a més de la principal, on hi havia la casa dels capellans, n'hi havia unes altres d'importants però més allunyades: Ruli, Muhondo, Munyana i Mbongo. Actualment totes cinc són parròquies autònomes.

De cara a la construcció de la nova parròquia, amb l'ajuda del bisbat de Vic s'hi va construir un dispensari per a cuidar malalts. En fou el promotor Mn. Carles Giol i es va demanar a les Dominiques del Pare Coll que en prenguessin la direcció. Era l'any 1969. La fundació oficial de la nova parròquia de Ruli, de l'arquebisbat de Kigali, fou l'1

de juny de 1970. Mn. Joan Ripoll en fou el primer rector, acompanyat de Mn. Manel Cornellà.

Durant els primers vint-i-cinc anys totes les obres que es van dur a terme en aquesta parròquia de Ruli —dispensari, hospital, escola de secundària, centre de formació agrícola— es van fer amb el propi esforç i amb col·laboracions del bisbat.

Després, els altres cinc lustres, que han coincidit amb l'època de la postguerra, els han continuat, molt bé per cert, els preveres ruandesos. Donem gràcies per les moltes persones que, en aquests cinquanta anys, hi han rebut una sòlida educació cristiana: metges, infermeres, mestres, pares i mares de família, com també vint sacerdots i trenta religioses. *Dushimiye Imana* (donem-ne gràcies a Déu).

La col·lecta de la Jornada Missionera

Es farà diumenge vinent, 12 de juliol, i tot el que es reculli anirà dedicat a pal·liar els efectes de la pandèmia a Ruanda. L'any passat es recolliren 11.424,41 €, que foren destinats a un edifici pastoral d'una parròquia de Ruli. També s'ha col·laborat al finançament d'un hort parroquial, que és una de les activitats que fa la parròquia de Nkanga, i amb un donatiu a l'escola de Muhondo.

El curset d'estiu d'enguany serà «online»

El curset d'estiu del bisbat de Vic se celebrarà els dies 21, 22 i 23 de juliol. Anirà a càrrec de Mons. Antoni Vadell, bisbe auxiliar de Barcelona, i porta per títol «Quina fisonomia han de prendre les nostres parròquies?». Aquest any, les circumstàncies impedeixen d'organitzar el curset de forma presencial i per això serà *online*.

Les ponències es retransmetran pel canal de Youtube del bisbat per a aquells fidels que vulguin seguir personalment el curs; quedaran, doncs, com un material a disposició per als rectors i laics.

Així mateix, els dies del curset, tots els preveres es reuniran per arxiprestats i treballaran conjuntament els temes de les ponències, que seran els següents:

«La parròquia, comunitat»; «La parròquia, comunitat eucarística»; «La parròquia, comunitat evangelitzadora»; «La parròquia, comunitat de deixebles del Crist»; «La parròquia, testimoni de caritat, de pau i d'unitat».

Pròximament es comunicaran els horaris en què estaran disponibles les ponències. Per a més informació: registre@bisbatvic.com o bé 93 883 26 55.

Necrològica

P. Jesús Morales
González, I.V.E.

Nascut a Arico (Santa Cruz de Tenerife) el dia 24 de desembre de 1954, ingressà a l'Institut del Verb Encarnat i fou ordenat prevere el 2 de juny del 2012.

L'any 2012 es va incorporar a la comunitat que aquest Institut té a Manresa i exercí el seu ministeri com a vicari de la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè i després també de la parròquia de Santa Maria de Valldaura. Feia el servei d'assistència religiosa, amb la celebració de l'eucaristia i els sacraments, al centre penitenciari de Lledoners.

Morí a Manresa el dia 19 de maig, a seixanta-cinc anys d'edat i vuit de ministeri presbiteral. Al cel sia.

El Papa afegeix invocacions a la lletania del rosari

El 31 de desembre de 1995, Joan Pau II va modificar la històrica lletania lauretana que es resa al final del rosari en afegir-hi la invocació «Reina de la Família» entre «Reina del santíssim Rosari» i «Reina de la Pau», és a dir, en penúltim lloc. Ara, durant el pontificat del papa Francesc se n'hi afegeixen tres més: «Mare de Misericòrdia», «Mare de l'Esperança» i «Consol dels Migrants».

Les denominacions oficials en llatí són «Mater Misericordiae», «Mater Spei» i «Solacium Migrantium». Segons

s'indica en el document vaticà, la primera invocació es col·locarà després de «Mare de l'Església», la segona després de «Mare de la Divina Gràcia» i la tercera després de «Refugi dels Pecadors».

En una carta als presidents de les conferències episcopals el prefecte de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, Robert Sarah, i el secretari, Arthur Roche, comuniquen la decisió del Sant Pare d'introduir en el rosari aquests tres nous títols, «vinculats a la vida actual».

Santa Seu: nou directori de catequesi

Es va presentar la setmana passada a l'aula Pau VI del Vaticà el «Nou Directori de Catequesi», elaborat pel Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització a partir de la idea que «l'Evangeli és sempre actual».

Després de molt temps i esforç, com també d'una àmplia consulta internacional, aquest escrit és un document de la Santa Seu que ara es confia a tota l'Església. S'adreça en primer lloc als bisbes, perquè són «els primers catequistes entre el poble de Déu» i també «els primers responsables de la transmissió de la fe».

Aquest nou directori se centra en el *kerygma* que s'expressa en sentit trinitari com a compromís de tota l'Església. I s'articula en diversos temes que remeten a l'objectiu de fons. Una dimensió destacada és la mistagogia, amb una renovada valorització dels signes litúrgics de la iniciació cristiana.

Avui, Jornada de Responsabilitat en el Trànsit

Pere Roig, diaca

Aquest diumenge les diverses delegacions diocesanes de la Pastoral de la Carretera proposem un any més (en fa cinquanta-dos) la Jornada Nacional per la Responsabilitat en el Trànsit.

Tots hem passat mesos d'incertesa (segurament encara ens en queden) esperant veure la llum al final del túnel i conèixer la nova realitat que ens va portant el coronavirus.

Passat part del confinament, sembla que ja albirem llum en la foscor. S'obren noves formes de convivència i de mobilitat.

Durant el confinament els nostres germans transportistes han treballat eficaçment en situacions límit, no exempts de perills i por, perquè a la societat no li faltessin les coses necessàries.

No tots han treballat. Des de fa mesos tenen els autocars i camions aparcats al garatge, amb tot el que suposa de pèrdues econòmiques. Alguns comencen, tímidament, a tornar a treballar, però la gran majoria encara resten inactius, patint la foscor de la incertesa.

Siguem tots conscients de la nostra responsabilitat a l'hora d'usar les carreteres.

Tots volem ser-hi amb la seguretat que ens dóna la prudència. Han estat molts dies sense poder-nos moure; ara toca ser conseqüents amb la «nova normalitat» proposada.

La citació bíblica de Mateu que serveix de lema per a la jornada d'enguany diu: «Jesús recorria tots els pobles i vilatges ensenyant a les sinagogues, proclamant el missatge joios del Regne i guarint totes les malalties» (9,35).

Televisió

Misioneros por el mundo

13TV

Programa que s'emet el dissabtes a les 9 del matí i el diumenge a 2/4 d'11 també del matí.

Un equip de TRECE s'endinsa en el dia a dia dels missioners espanyols en diferents parts del món.

Al costat de la seva labor evangelitzadora, «Missioners pel món» descobreix la cara més social del seu treball: projectes educatius, sanitaris, a favor de la inclusió i centrats en la prevenció de la violència i l'atenció a les víctimes del tràfic de persones, la discriminació i la pobresa.

És un programa socioreligiós de TRECE, que ha rebut alguns premis i que descobreix el relat dels homes i dones que han seguit el camí de Jesús i prediquen a tot el món.

Aquest programa es va estrenar l'11 d'abril del 2011 i compta amb la col·laboració de les Obres Missionals Pontifícies.

Glossa

Temps de reconstruir

Romà Casanova, bisbe de Vic

El temps d'emergència sanitària viscut ens porta ara a reconstruir el que ha restat una mica o molt malmès. Una primera premissa: això és cosa de tots. Entre tots hem de fer possible el retorn a una situació que sigui millor que l'anterior. La divisió i les lluites de poder no són pas la manera encertada d'afrontar un futur millor per a tots. Hem de ser capaços de tenir una mirada ampla. La unitat i el bé comú són tasques de tots, sense excepció i en els nostres propis àmbits.

Temps de reconstruir que ens demana pregar pels difunts d'aquest temps de pandèmia, tant els qui han mort per causa de la malaltia vírica com per altres causes. Uns i altres no han pogut tenir unes exèquies normals, amb l'assistència dels seus familiars i amics. A la nostra diòcesi, com a la resta d'Espanya, se celebraran, a partir de la meitat d'aquest mes de juliol, funerals per tots els difunts. **El divendres 24 de juliol, a les set del vespre, a la catedral de Vic, presidiré una missa en sufragi de tots els difunts de la diòcesi** en aquest temps de prova.

Temps de reconstruir per als malalts que, tot i haver superat la malaltia vírica, han de recuperar-se paulati-

nament de les seqüeles. Per ells la nostra pregària i el nostre suport. No podem oblidar tots els hospitals que van retornant a la normalitat, i tampoc les residències d'ancians d'arreu del bisbat, tant les de titularitat pública com privada, moltes d'elles de fundacions nascudes de l'Església i dirigides directament per congregacions religioses. A totes, el nostre suport clar i fort, perquè han lluitat amb força i valentia, posant tots els mitjans disponibles i sofrint per la impotència davant de quelcom que els superava i mancats de suports sanitaris.

Temps de reconstruir el teixit social i econòmic. La naturalesa humana duu a la relació amb els altres. Amb prudència i caritat hem d'anar refent les relacions personals. I en el camp econòmic tothom ha de fer el possible. Tots els agents socials: administracions, treballadors, empresaris, sindicats, legisladors; sense oblidar, per la seva gran importància, les famílies i el petit comerç i les empreses petites i mitjanes; tots hem d'aportar el millor de nosaltres mateixos. No oblidem el tema de l'ecologia integral. Som en una casa comuna, do de Déu per a la humanitat sencera; la sostenibilitat i la mirada a la persona han de ser també les nostres premisses en aquest temps de reconstrucció.

